

บทที่ 5

บทสรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ

กึ่งกำกวมกรามเป็นสัตว์น้ำชนิดที่มีผู้นิยมบริโภคกันมานานแล้ว ในสมัยก่อนผลผลิตกึ่งกำกวมกรามที่ได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติยังมีมากพอสมควร แต่ในปัจจุบันผลผลิตกึ่งกำกวมกรามจากธรรมชาติมีปริมาณน้อยลงมาก สาเหตุที่ทำให้ปริมาณกึ่งลดลงเนื่องมาจากปัญหาทางด้านสภาวะแวดล้อมภายในแหล่งน้ำเปลี่ยนไป เช่น การสร้างเขื่อนบางแห่งซึ่งเป็นสิ่งกีดขวางการอพยพย้ายถิ่นของกึ่งกำกวมกราม และเป็นการตัดวงจรชีวิตของกึ่ง รวมทั้งปัญหาน้ำเสียของแม่น้ำบางแห่ง จึงทำให้ผลผลิตกึ่งในธรรมชาติมีจำนวนน้อยลงทุกปี

จากการที่ผลผลิตธรรมชาติมีจำนวนลดน้อยลง แต่ตลาดมีความต้องการเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2510 จึงได้มีการส่งเสริมให้เลี้ยงกึ่งในเชิงการค้า จนกระทั่งในปัจจุบันจึงมีผู้เลี้ยงกึ่งจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ปริมาณการผลิตกึ่งกำกวมกรามจากการเพาะเลี้ยงได้มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จากปี พ.ศ. 2518 จำนวน 0.6 ตัน เป็น 112.63 ตัน ในปี พ.ศ. 2523 และเพิ่มขึ้นเป็น 279.80 ตัน ในปี พ.ศ. 2525 การเพิ่มผลผลิตอย่างรวดเร็วนี้เป็นผลมาจากการที่กึ่งกำกวมกรามเป็นสัตว์น้ำที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง ประกอบกับการเกษตรในด้านอื่น ๆ ไม่ได้ผลดี การเลี้ยงกึ่งกำกวมกรามจึงเป็นสิ่งสนใจสำคัญที่ทำให้เกษตรกรหันมาประกอบอาชีพการเลี้ยงกึ่งในบ่อดินมากขึ้น ทางราชการจึงมีนโยบายส่งเสริมโดยให้กรมประมงตั้งสถานีประมงจังหวัดสงขลา สังกัดกองประมงน้ำกร่อย และสถานีประมงจังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดกองประมงน้ำจืดเป็นสถานีเพาะพันธุ์กึ่งกำกวมกรามเพื่อจำหน่ายแจกจ่ายแก่เกษตรกร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เอกชนหันมาสนใจการลงทุนทำฟาร์มเลี้ยงกึ่งเพื่อจับจำหน่ายในตลาดต่อไป

ในการผลิตกึ่งกำกวมกราม เป็นการเลี้ยงลูกกึ่งกำกวมกรามให้เติบโตได้ขนาดตามที่ต้องการ ระยะเวลาที่ใช้เลี้ยงกึ่งกำกวมกรามประมาณ 6 เดือนขึ้นไป การดำเนินงานของฟาร์มเลี้ยงกึ่งในภาคกลางและภาคตะวันออกของประเทศไทยมีขั้นตอนการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในด้านประสิทธิภาพและความชำนาญ การดำเนินงานเริ่มตั้งแต่การเลือกทำเลที่สร้างบ่อ การสร้างบ่อ การเตรียมบ่อ การเตรียมน้ำสำหรับเลี้ยงกึ่ง การเตรียมลูกกึ่ง การปล่อยลูกกึ่ง ตลอดจนวิธีการเลี้ยงกึ่ง ซึ่งได้แก่ การให้อาหาร การ

ถ่ายน้ำ การลุ่มตัวอย่าง การตัดขนาดของกิ่ง จนกระทั่งลบบัญเพื่อจำหน่าย

การศึกษาต้นทุนการผลิต และผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงกิ่งก้ามกรามที่มีขนาดแตกต่างกัน ได้แบ่งการศึกษาออกเป็นฟาร์ม 3 ขนาด คือ

ขนาดเล็ก มีเนื้อที่บ่อต่ำกว่า 20 ไร่ และฟาร์มตัวอย่างที่คัดเลือกมา มีเนื้อที่เฉลี่ย 9 ไร่

ขนาดกลาง มีเนื้อที่บ่อ 20 ถึงต่ำกว่า 100 ไร่ และฟาร์มตัวอย่างที่คัดเลือกมา มีเนื้อที่เฉลี่ย 24 ไร่

ขนาดใหญ่ มีเนื้อที่บ่อ 100 ไร่ขึ้นไป และฟาร์มตัวอย่างที่คัดเลือกมา มีเนื้อที่เฉลี่ย 125 ไร่

ผลของการศึกษาในด้านการผลิต ปรากฏว่าฟาร์มขนาดเล็กได้ปล่อยลูกกุ้งลงเลี้ยงในบ่อหนาแน่นกว่าฟาร์มขนาดกลางและขนาดใหญ่ คือ 8,597 ตัว ต่อเนื้อที่บ่อ 1 ไร่ จึงทำให้มีอัตราการรอดของลูกกุ้งต่ำ ประมาณร้อยละ 33 ของลูกกุ้งที่ปล่อย ฟาร์มขนาดกลางได้ปล่อยลูกกุ้งลงเลี้ยงในอัตราที่เหมาะสมคือ 6,630 ตัวต่อเนื้อที่บ่อ 1 ไร่ และอัตราการรอดอยู่ในระดับปานกลางประมาณร้อยละ 46 ของลูกกุ้งที่ปล่อย ส่วนฟาร์มขนาดใหญ่ได้ปล่อยลูกกุ้งลงเลี้ยงน้อยเกินไปคือ 3,000 ตัวต่อเนื้อที่บ่อ 1 ไร่ ดังนั้นอัตราการรอดจึงสูงประมาณร้อยละ 54 ของลูกกุ้งที่ปล่อย ผลผลิตที่ได้ของฟาร์มขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่เท่ากับ 157 142 และ 79 กิโลกรัมต่อไร่ ราคาขายเฉลี่ยกิโลกรัมละ 133 120 และ 122 บาทตามลำดับ

ต้นทุนการผลิตของฟาร์มทั้ง 3 ขนาดส่วนใหญ่เป็นค่าวัสดุขุด ซึ่งได้แก่ ค่าอาหารกุ้ง และค่าพันธุ์กุ้ง ต้นทุนที่รองลงมา คือค่าใช้จ่ายการผลิตและค่าแรงงาน ต้นทุนการผลิตของฟาร์มขนาดเล็กประกอบด้วยวัสดุขุดร้อยละ 65.79 ค่าแรงงานร้อยละ 16.08 และค่าใช้จ่ายการผลิตร้อยละ 18.13 ต้นทุนการผลิตของฟาร์มขนาดกลางประกอบด้วยวัสดุขุดร้อยละ 71.06 ค่าแรงงานร้อยละ 9.4 และค่าใช้จ่ายการผลิตร้อยละ 19.54 ต้นทุนการผลิตของฟาร์มขนาดใหญ่ประกอบด้วยวัสดุขุดร้อยละ 52.46 ค่าแรงงานร้อยละ 21.74 และค่าใช้จ่ายการผลิตร้อยละ 25.80

จากการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของฟาร์มทั้ง 3 ขนาด จะเห็นว่าฟาร์มขนาดกลางมีต้นทุนการผลิตต่อผลผลิต 1 กิโลกรัม คือ 46.51 บาท ในขณะที่ต้นทุนการผลิตของฟาร์มขนาดเล็กและฟาร์มขนาดใหญ่เท่ากับกิโลกรัมละ 67.86 และ 47.85 บาท การที่

ฟาร์มขนาดกลางมีต้นทุนการผลิตต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมที่ต่ำกว่า เพราะฟาร์มขนาดกลาง มีค่าแรงงานในครัวเรือนไม่ต้องจ้างคนงานประจำ ส่วนฟาร์มขนาดเล็กใช้คนงานในครัวเรือนจำนวนใกล้เคียงกับฟาร์มขนาดกลาง และฟาร์มขนาดใหญ่ต้องจ้างคนงานประจำด้วย

ในด้านผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น การวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไรและในการจ่ายดอกเบี้ยกับการวิเคราะห์การลงทุน

จากการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนของฟาร์มขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ปรากฏว่าฟาร์มขนาดกลางเป็นฟาร์มที่เหมาะสมที่จะลงทุนมากที่สุด ทั้งนี้เพราะมีกำไรขั้นต้นต่อยอดขายหรืออัตราผลตอบแทนขั้นต้นมากที่สุด เท่ากับร้อยละ 61.36 ในขณะที่ฟาร์มขนาดเล็กและใหญ่เท่ากับร้อยละ 48.95 และ 60.69 ตามลำดับ อัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนของฟาร์มขนาดกลางเท่ากับร้อยละ 202 ส่วนฟาร์มขนาดเล็กและใหญ่เท่ากับร้อยละ 80 และ 114 อัตราระดับปลอดภัยของฟาร์มทั้ง 3 ขนาดคือ ร้อยละ 89 93 และ 91 ระยะเวลาคืนทุนของฟาร์มขนาดกลางเร็วกว่า คือ 5 เดือน 19 วัน ในขณะที่ฟาร์มขนาดเล็กจะคืนทุนในเวลา 1 ปี 1 เดือน 24 วัน และฟาร์มขนาดใหญ่จะคืนทุนในเวลา 9 เดือน 29 วัน ค่าดัชนีกำไรของฟาร์มขนาดกลางอยู่ในอัตราสูง คือ 9.59 เท่า ส่วนฟาร์มขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีค่าดัชนีกำไรเท่ากับ 3.92 และ 5.41 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายในของฟาร์มขนาดกลางได้มากกว่า คือ ประมาณร้อยละ 87 การที่ฟาร์มขนาดกลางมีกำไรสุทธิต่อยอดขายน้อยกว่าฟาร์มขนาดใหญ่ ทั้งนี้เพราะฟาร์มขนาดกลางได้เงินทุนจากการกู้เงินเป็นจำนวนมาก แต่ฟาร์มขนาดเล็กและฟาร์มขนาดใหญ่มีเงินทุนของตนเอง จึงกู้เงินเพียงส่วนน้อย การกู้เงินจึงทำให้เสียดอกเบี้ยจ่ายมาก แต่การกู้เงินมาลงทุนของฟาร์มขนาดกลางก็มีผลตอบแทนที่คุ้มค่า คือ อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้ยังน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนภายใน สำหรับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของฟาร์มขนาดกลางสูงกว่า แสดงว่าฟาร์มขนาดกลางมีความสามารถในการหากำไรเมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมดีกว่าฟาร์มขนาดเล็กและขนาดใหญ่

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงกุ้งก้ามกรามของฟาร์มทั้ง 3 ขนาดข้างต้น ให้ข้อสรุปได้ว่าฟาร์มขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้ผลตอบแทนที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงินลงทุน อย่างไรก็ตามก็ผู้ลงทุนทั้งที่มีเงินลงทุนมากหรือมีไม่มากนักควรจะตัดสินใจลงทุนในฟาร์มขนาดกลางเสียก่อนเพื่อศึกษาและหาประสบการณ์ในการเลี้ยงกุ้งให้ชำนาญก่อนที่จะขยายกิจการ

ปัญหาและข้อ เสนอแนะ

การเลี้ยงกุ้งก้ามกรามในประเทศไทยได้มีการตื่นตัวกันมากเมื่อไม่นานมานี้เอง ปลูกปนการเลี้ยงกุ้งได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น การดำเนินงานในกิจการใด ๆ ย่อมเกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นเป็นธรรมดา การเลี้ยงกุ้งก็เช่นเดียวกันมีปัญหาหลายอย่างที่ควรได้รับการพิจารณาแก้ไข เช่น ปัญหาเรื่องน้ำเสีย ปัญหาเรื่องราคากุ้งตกต่ำ เป็นต้น เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ทางด้านวิชาการเกี่ยวกับการเลี้ยงกุ้งให้เข้าใจเสียก่อน เช่น ความรู้เกี่ยวกับชีววิทยาและสรีรวิทยาของกุ้ง ความรู้ทางด้านเทคนิคในการเลี้ยง เป็นต้น

ปัญหาที่ผู้เลี้ยงกุ้งก้ามกรามมักจะประสบและเป็นอุปสรรคต่อการเลี้ยงดังนี้

ปัญหาด้านการผลิต

1. กุ้งก้ามกรามเจริญเติบโตไม่เท่ากัน

การเลี้ยงกุ้งรวมกันเป็นปริมาณมาก ๆ ในบ่อซึ่งมีบริเวณจำกัดเป็นสิ่งที่ขัดกับนิสัยของกุ้ง เพราะกุ้งจะหวงแหล่งที่อยู่อาศัยอย่างเห็นได้ชัด กุ้งที่โตกว่าจะพยายามกัดกัน กุ้งที่เล็กกว่าเพื่อไม่ให้มีโอกาสดำน้ำกินอาหารหรือรูก้าวเข้าไปในแดนของตน บางทีจึงพบว่าในบ่อเลี้ยงมีกุ้งที่โตผิดปกติกว่าตัวอื่น ๆ หรือโตได้เต็มทีเพียงไม่กี่ตัว

ข้อ เสนอแนะ

- 1) ปล่อยให้อาหารลงไปบ่อเลี้ยงให้ทั่ว ๆ เพื่อกุ้งจะได้รับอาหารทั่วหน้ากัน
- 2) ทอยยวบกุ้งขนาดใหญ่ออกจำหน่ายก่อนเพื่อให้กุ้งขนาดรองลงมาได้มีโอกาส

โตบ้าง

2. กุ้งก้ามกรามกินกันเอง

การที่กุ้งกินกันเอง เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เนื่องจากกุ้งที่เลี้ยงในบ่อลอคคราบไม่พร้อมกัน กุ้งจำเป็นต้องลอคคราบเพื่อการเจริญเติบโต ระยะเวลาที่กุ้งลอคคราบลำตัวของกุ้งจะนุ่มและอ่อนแอมมาก ดังนั้นกุ้งที่แข็งแรงกว่าจะเข้ารบกวนและทำร้าย

ข้อ เสนอแนะ

โดยปกติกุ้งในบ่อเลี้ยงจะเป็นกุ้งรุ่นเดียวกันและมีอายุเท่ากันอยู่แล้ว การแก้ปัญหาลักษณะนี้โดยวิธีเปลี่ยนน้ำเป็นระยะ จะทำให้กุ้งส่วนใหญ่ลอคคราบพร้อมกัน

3. ขาดแคลนพันธุ์กุ้งก้ามกราม

ในบางช่วงที่ผู้เลี้ยงกุ้งแต่ละรายปล่อยลูกกุ้งลงเลี้ยงในบ่อพร้อมกันก็จะมีผลทำให้ขาดแคลนพันธุ์กุ้ง หรือในบางท้องที่ที่มีผู้เพาะเลี้ยงกุ้งไว้จำหน่ายน้อยก็เลยเกิดการขาดแคลน

พันธุ์กุ้ง อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีผู้เพาะเลี้ยงพันธุ์กุ้งมากขึ้นและได้พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ขึ้นใช้ซึ่งสามารถผลิตลูกกุ้งได้เป็นจำนวนมาก

ข้อ เสนอแนะ

ในการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ เกษตรกรควรจะศึกษาวิธีเพาะเลี้ยงลูกกุ้งและผลิตลูกกุ้งเอง โดยไม่ต้องซื้อจากแหล่งอื่นหรือซื้อแต่เพียงบางส่วน การเพาะเลี้ยงลูกกุ้งยังทำให้ได้ลูกกุ้งที่มีต้นทุนต่ำด้วย

4. น้ำเสีย

สาเหตุที่ทำให้น้ำในบ่อเลี้ยงกุ้งเน่าเสีย คือ

1) การให้อาหารแก่กุ้งมากเกินไปเกินความต้องการ อาหารที่เหลือเกิดการหมักหมม ทำให้พื้นก้นบ่อและน้ำเน่าเสีย

2) ทำการถ่ายน้ำไม่สม่ำเสมอ หรือนาน ๆ ครั้งจึงจะถ่ายน้ำ ทำให้น้ำในบ่อมีสีเขียวขุ่น

3) ไม่มีการกำจัดวัชพืชที่ขึ้นในบ่อ

ข้อ เสนอแนะ

1) การให้อาหารแก่กุ้งต้องให้พอดีกับความต้องการของกุ้ง โดยการกะประมาณจำนวนกุ้งในบ่อเลี้ยง หรือผู้เลี้ยงบางคนจะงมอาหารที่พื้นก้นบ่อ ถ้าไม่มีอาหารเหลือ แสดงว่าให้อาหารอย่างพอดี

2) ต้องหมั่นถ่ายน้ำในบ่ออย่างสม่ำเสมอและต้องสังเกตสีของน้ำในบ่อ ถ้าน้ำมีสีเขียวขุ่นหรือสีดำต้องรีบถ่ายน้ำทันที มิฉะนั้นจะทำให้กุ้งตายได้

3) ผู้เลี้ยงกุ้งต้องหมั่นคอยกำจัดวัชพืชที่ขึ้นในบ่อเลี้ยงเพื่อมิให้การเน่าเสียของวัชพืชมามากทำลายคุณสมบัติของน้ำ

5. กุ้งไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร

สาเหตุที่ทำให้กุ้งไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร คือ

1) มีการแย่งอาหาร เพราะอาหารที่ให้แก่กุ้งไม่เพียงพอกับปริมาณกุ้งที่เลี้ยงในบ่อ

2) อาหารที่ให้มิคุณค่าทางอาหารต่ำ และอาหารคงสภาพไม่นาน

3) การไม่ถ่ายน้ำในเวลาอันสมควร

ข้อเสนอแนะ

1) อาหารที่ให้กุ้งต้องสัมพันธ์กับจำนวนกุ้งในบ่อ การให้อาหารแก่กุ้งอย่างเพียงพอหรือไม่จะสังเกตได้โดยการนำอาหารบางส่วนใส่ในกะบะ ถ้าอาหารในกะบะ เหลือ แสดงว่าการให้อาหารแก่กุ้งมากเกินไป

2) อาหารที่ผู้เลี้ยงหามาได้ต้องเลือกชนิดที่ประหยัด หาง่ายและมีประโยชน์ หรือมีคุณค่าทางอาหาร ได้แก่ อาหารเม็ดสำเร็จรูปที่ผลิตจากโรงงานหรือผลิตเอง นอกจากนี้ควรเป็นอาหารที่คงสภาพในน้ำได้นานพอสมควรประมาณ 3-6 ชั่วโมง

3) ต้องถ่ายน้ำให้สม่ำเสมอเพื่อให้กุ้ง ได้ลอกคราบและเจริญเติบโต

6. ผู้เลี้ยงกุ้งขาดประสบการณ์ในด้านเทคนิคการเลี้ยงกุ้ง

การที่ผู้เลี้ยงกุ้งทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งแล้ว ได้ผลผลิตต่ำ หรือประสบปัญหา ทั้งนี้เพราะผู้เลี้ยงขาดประสบการณ์ในการเลี้ยง

ข้อเสนอแนะ

1) รัฐบาลควรให้คำแนะนำแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งโดยนำเอาวิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับวิธีการผลิตและการตลาดไปเผยแพร่

2) การประมงควรจัดอบรมวิธีการเลี้ยงกุ้งเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เกษตรกร

ปัญหาด้านการตลาด

ปัญหาด้านการตลาดของฟาร์มเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ก็คือ ราคากุ้งมีแนวโน้มตกต่ำลง ซึ่งมีสาเหตุดังนี้

1. ถึงแม้ว่าในปัจจุบันตลาดยังมีความต้องการกุ้งก้ามกรามสูง แต่การเลี้ยงกุ้งได้ขยายตัวขึ้นอย่างมาก ทำให้มีผลผลิตออกสู่ตลาดมากและแข่งขันกัน จึงทำให้ราคากุ้งตกต่ำลง
2. พ่อค้าคนกลางกดราคาเมื่อมีผลผลิตออกสู่ตลาดมาก
3. มีการนำกุ้งก้ามกรามจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งเป็นกุ้งที่มีราคาถูก
4. กุ้งที่จับจากบ่อเลี้ยงกุ้งและจำหน่ายในตลาดมักจะเป็นกุ้งขนาดกลาง และขนาดเล็ก แต่ผู้บริโภคนิยมกุ้งขนาดใหญ่มากกว่า ทำให้เกษตรกรขายกุ้งได้ในราคาที่ไม่สูงนัก

ข้อเสนอแนะ

1) ผู้เลี้ยงกุ้งควรจะต้องติดต่อซื้อขายกุ้งกับผู้ค้าปลีกโดยตรงเพื่อให้ขายกุ้งได้ในราคา

สูง โดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง

2) ผู้เลี้ยงกุ้งควรจะมีควมล่ามคคีร่วมใจกันจัดตั้งสมาคมกลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์ผู้เพาะเลี้ยงกุ้งก้ามกรามขึ้นเพื่อรับซื้อกุ้งจากเกษตรกร วิธีการดังกล่าวจะทำให้ผู้เลี้ยงมีอำนาจต่อรองกับผู้ขายส่ง และราคากุ้งก็จะไม่ตกต่ำลง

3) ผู้เลี้ยงกุ้งไม่ควรรับรอนในการรับกุ้ง เพราะจะทำให้ขายได้ในราคาไม่ดี แต่ควรจะเลี้ยงต่อไปจนกว่าเห็นว่ากุ้งส่วนใหญ่โตได้ขนาดจึงค่อยกำหนดรับกุ้ง

4) รัฐบาลควรมีมาตรการในการเก็บภาษีขาเข้าสำหรับกุ้งที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

5) รัฐบาลควรส่งเสริมเอกชนผู้ส่งออกให้มีการส่งออกกุ้งก้ามกรามให้มากยิ่งขึ้น โดยการช่วยหาตลาดในต่างประเทศให้ หรือรัฐบาลอาจจะให้การเพาะเลี้ยงกุ้งเพื่อส่งออกเป็นธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งจะมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีบางประเภท หรือจัดให้มีความสะดวกในการกู้ยืมเงินเพื่อการส่งออก

ปัญหาด้านการเงิน

ปัญหาด้านการเงินของกิจการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม คือ การขาดแคลนเงินลงทุน เกษตรกรไม่สามารถหาแหล่งเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำได้ ทั้งนี้เพราะผู้เลี้ยงไม่มีหลักประกันในการกู้เงิน การลงทุนเลี้ยงกุ้งก้ามกรามต้องใช้เงินทุนที่ค่อนข้างสูง เริ่มตั้งแต่การซื้อที่ดิน การสร้างบ่อ และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็น และระยะเวลาที่ใช้เลี้ยงกุ้งต้อง 6 เดือนขึ้นไป จึงจะได้ผลตอบแทน

ข้อ เสนอแนะ

1) ผู้เลี้ยงกุ้งที่ไม่มีเงินทุนมากนักควรลงทุนในฟาร์มขนาดเล็กก่อน เมื่อมีกำไรแล้วจึงค่อยขยายให้เป็นฟาร์มขนาดใหญ่ได้

2) รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรในด้านเงินทุน เพื่อให้เกษตรกรนำไปลงทุน รัฐบาลควรมหาแหล่งที่ผู้ประกอบการสามารถกู้เงินได้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำและยืดเวลาของการกู้ยืม ตลอดจนขยายวงเงินทุนให้แก่เกษตรกร เพราะมีผู้เลี้ยงหลายรายที่ต้องกู้เงินจากนายทุนในอัตราดอกเบี้ยที่สูง

จากการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงกุ้งก้ามกราม จะเห็นว่าธุรกิจนี้ยังมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและนำลงทุนมาก แต่ในอนาคตเกษตรกรต้องพิจารณาให้ดีกว่า การขยายการผลิตมากขึ้นจะทำให้อุปทานมากกว่าอุปสงค์หรือไม่ สิ่งเหล่านี้ผู้ลงทุนต้องติดตามและตื่นตัวอยู่เสมอ นอกจากนี้เกษตรกรสมควรที่จะได้ทำการลดต้นทุนการ

ผลิต ในขณะที่ราคาของกุ้งก้ามกรามตกต่ำ เช่น ใช้วัตถุดิบที่มีราคาต่ำแทนวัตถุดิบที่มีราคาแพง โดยที่มีคุณภาพหรือมีคุณค่าทัดเทียมกับวัตถุดิบที่มีราคาแพง การคิดสูตรทำอาหารกุ้งที่มีต้นทุนต่ำ แต่ให้มีปริมาณโปรตีนตามที่กุ้งต้องการ นอกจากนี้เกษตรกรสมควรที่จะพิจารณาเพิ่มจำนวนคนงานในครัวเรือนหรือผู้มีความชำนาญในการเลี้ยงกุ้ง ให้อุณหภูมิได้จำนวนที่เป็นสัดส่วนกับขนาดเนื้อที่ฟาร์มที่ขยายเพิ่มเติม